VERORDENING (EEG) Nr. 1020/70 VAN DE COMMISSIE

van 29 mei 1970

betreffende het constateren van de prijzen en de vaststelling van de gemiddelde prijzen voor tafelwijn

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 816/70 van de Raad van 28 april 1970 houdende aanvullende bepalingen inzake de gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt (1), en met name op de artikelen 4, lid 3, 35 en 37,

Overwegende dat in artikel 4, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 816/70 is bepaald dat de Commissie wekelijks, voor elke wijnsoort waarvoor een oriëntatieprijs wordt vastgesteld, op grond van alle gegevens waarover zij beschikt, voor elk commercialisatiecentrum van de betrokken wijnsoort een gemiddelde produktieprijs vaststelt, hierna „gemiddelde prijs" genoemd ;

Overwegende dat het derhalve noodzakelijk is deze commercialisatiecentra te bepalen ; dat voor Frankrijk en Italië de representatieve markten voor bepaalde wijnsoorten kunnen worden aangehouden ;

Overwegende dat in lid 2 van het vorengenoemde artikel 4 is bepaald dat de Lid-Staten aan de Commissie mededeling doen van alle voor de vaststelling van de gemiddelde prijzen vereiste gegevens en met name, wanneer er representatieve markten zijn, van de op deze markten voor elke wijnsoort geconstateerde produktieprijzen ;

Overwegende dat nader moet worden bepaald op welke wijze het constateren van de prijzen en de vaststelling van de gemiddelde prijzen dient te geschieden ;

Overwegende dat, met het oog op een zo homogeen mogelijke waarneming in de Gemeenschap, de nodige inlichtingen in de Lid-Staten dienen te worden ingewonnen door comités ter waarneming van de marktontwikkeling, die door de Lid-Staten voor elk commercialisatiecentrum dat een oppervlakte van enige omvang bestrijkt, worden ingesteld ; dat bij de samenstelling van deze comités rekening moet worden gehouden met het economische belang van de in deze comités vertegenwoordigde betrokken partijen ;

Overwegende dat de gemiddelde prijzen produktieprijzen zijn ; dat derhalve de constatering van de prijzen dient te worden beperkt tot de Lid-Staten die tafelwijn produceren en tot de tussen producenten en kopers toegepaste prijzen ; dat de gegevens betreffende deze prijzen zo nauwkeurig mogelijk moeten zijn ten einde hun beoordeling mogelijk te maken ;

Overwegende dat van de inlichtingen, die door voornoemde comités worden ingewonnen en door de Lid-Staten aan de Commissie medegedeeld, wordt uitgegaan voor de berekening van de gemiddelde prijzen ; dat deze prijzen, die ten doel hebben de toepassing van de interventiemaatregelen mogelijk te maken enerzijds en een algemeen overzicht over de ontwikkeling van de markt voor tafelwijn in de Gemeenschap te bieden anderzijds, de werkelijke marktsituatie moeten weergeven ; dat daartoe de vaststelling dient te geschieden op basis van het gemiddelde van de waargenomen prijzen en dat daarbij rekening moet worden gehouden met het representatieve karakter van de transacties en met de wijze waarop de markttendens dient te worden beoordeeld ;

Overwegende dat, wanneer de Commissie niet over de nodige gegevens beschikt, het voordien vastgestelde prijspeil dient te worden gehandhaafd ;

Overwegende dat in bepaalde Lid-Staten een zekere termijn is vereist om de invoering van het stelsel van waarneming der prijzen voor te bereiden ; dat, wanneer geen inlichtingen beschikbaar zijn, tijdens die periode geen vaststelling kan plaatsvinden ;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor wijn,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

Artikel 1

De commercialisatiecentra van de Bondsrepubliek Duitsland zijn :

a) voor tafelwijn van soort R III : Rheinpfalz en Rheinhessen (Hügelland) ;

b) voor tafelwijn van soort A II : Rheinpfalz (Oberhaardt) en Rheinhessen (Hügelland) ;

c) voor tafelwijn van soort A III : Mosel en Rheingau.

(1) PB nr. L 99 van 5. 5. 1970, blz. 1.

Artikel 2

1. De commercialisatiecentra van de Franse Republiek zijn :

a) voor tafelwijn van soort R I : Béziers, Montpellier, Narbonne, Nîmes en Perpignan ;

b) voor tafelwijn van soort A I : Bordeaux, Montpellier en Nantes.

2. De in lid 1 bedoelde commercialisatiecentra zijn de in artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 816/70 bedoelde representatieve markten.

Artikel 3

1. De commercialisatiecentra van de Italiaanse Republiek zijn :

a) voor tafelwijn van soort R I :
Asti, Lecce, Pescara, Reggio Emilia, Treviso, Verona (voor landwijnen) ;

b) voor tafelwijn van soort R II :
Bari, Barletta, Cagliari, Lecce en Taranto ;

c) voor tafelwijn van soort A I :
Cagliari, Lecce, Ravenna (Lugo, Faenza), Rome, Trapani (Alcamo) en Treviso.

2. De in lid 1 bedoelde commercialisatiecentra zijn de in artikel 4, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 816/70 bedoelde representatieve markten.

Artikel 4

Het commercialisatiecentrum van het Groothertogdom Luxemburg is het wijnbouwgebied van het Luxemburgse Moezelgebied voor tafelwijn van de soorten A II en A III.

Artikel 5

Een comité voor de waarneming van de prijzen, hierna te noemen „Comité", wordt, wanneer het nog niet bestaat, door de Lid-Staten ingesteld voor elk van de in de artikelen 1 tot en met 4 genoemde commercialisatiecentra, overeenkomende met een wijnbouwareaal van meer dan 2.000 hectaren.

Artikel 6

Wanneer zij een comité instellen, zien de Lid-Staten erop toe dat alle betrokken partijen daarin zijn vertegenwoordigd naar evenredigheid van het belang dat zij hebben in het commercialisatiecentrum waarvoor het comité wordt ingesteld.

Artikel 7

1. De comités verzamelen ten minste eenmaal per week de inlichtingen betreffende de sedert hun vorige vergadering tussen producenten en kopers tot stand gekomen transacties.

2. De comités doen na afloop van iedere vergadering de in lid 1 bedoelde inlichtingen aan de bevoegde instantie toekomen.

Artikel 8

1. De Lid-Staten delen de door elk van de comités verstrekte gegevens onverwijld per telexbericht aan de Commissie mede ; eventueel voegen zij daarbij een beoordeling, met name ten aanzien van de prijstendens.

Indien voor een commercialisatiecentrum geen comité bestaat, worden de in lid 2 bedoelde gegevens door de betrokken Lid-Staat ingezameld.

2. De gegevens hebben betrekking op :

a) de prijzen,

b) de kleur of eventueel de betrokken wijnsoort,

c) het alcoholgehalte indien het tafelwijn betreft die is genoteerd per graad/hl,

d) de wijnstoksoort indien het tafelwijn betreft van de soorten R III, A II en A III,

e) de hoeveelheid waarop voor de betrokken periode de bewuste transacties betrekking hadden.

Artikel 9

1. Iedere dinsdag, voor de eerste maal op 16 juni 1970, stelt de Commissie de gemiddelde prijs vast, per graad/hl of per hl naar gelang van het geval, voor de betrokken soort tafelwijn.

2. Wanneer de dinsdag een feestdag is, wordt de in lid 1 bedoelde gemiddelde prijs op de eerstvolgende werkdag vastgesteld.

Artikel 10

1. De Commissie stelt de in artikel 9, lid 1, bedoelde gemiddelde prijs vast op basis van het gemiddelde van de medegedeelde prijzen, waarbij met name rekening wordt gehouden met het representatieve karakter, de beoordelingen van de Lid-

Staten, het alcoholgehalte en de kwaliteit van de tafelwijn waarop de transacties betrekking hadden.

2. Ingeval de Commissie voor een bepaald commercialisatiecentrum niet over gegevens beschikt, neemt zij de gemiddelde prijs van de voorafgaande week over.

Artikel 11

De Lid-Staten stellen de Commissie onverwijld in kennis van de ter uitvoering van deze verordening genomen maatregelen.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op 1 juni 1970.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Brussel, 29 mei 1970.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY